Це просто день, що врубується в простір.
Це просто день — весь твій, мов "аусвайс".
Це під оркестру скрип невдалий зростом
танцює бомж подібне щось на вальс.

Брудні платформи, потяги і пиво,
і привокзальний збуджений майдан,
де в електричках гамірним напливом
зника чергова доза громадян.

Де доокола на дахах похилих
шумливо-гучно всілися граки —
трибуною втамовують як хмільно
танцює Харків — місто байстрюків.

Це просто день, що розчинився в зливі.
Був просто день за смугами дощів.
І голуби — сполохані й лякливі —
блакитні душі вмерлих тут бомжів.

1993